

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 1.s.kt.

J.nr.: 2004-16200-37

Sagsbeh.: DK

Fil-navn: SUU alm.del spm. 25

Besvarelse af spørgsmål nr. 25 (alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. oktober 2004

Spørgsmål 25:

"Ministeren bedes kommentere artiklerne "Alvorlige syge nægtes erstatning" og "For syg til erstatning" i Berlingske Tidende den 18. august 2004.

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2003-2004, jf. alm. del – bilag 826."

Svar:

1. Artiklen "Alvorligt syge nægtes erstatning" indeholder en gengivelse af, hvad henholdsvis Lars Kofoed fra Kræftens Bekæmpelse, Karsten Skawbo-Jensen fra Patientforeningen Danmark og Arne Grünfeld fra Patientforsikringen har udtalt om patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Jeg vil gerne understrege, at patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, er en opsamlingsbestemmelse. Som udgangspunkt har alle patienter, både alvorligt syge og mindre alvorligt syge, lige mulighed for at få anerkendt en patientskade efter patientforsikringsloven. I de erstatningssituationer som fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1 – 3, har det ikke betydning, hvilken sygdom patienten led af.

Efter § 2, stk. 1, nr. 1, kan der ydes erstatning, hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling eller lignende, hvorved skaden ville være undgået.

Efter § 2, stk. 1, nr. 2, kan der ydes erstatning, hvis skaden skyldes fejl eller svigt i teknisk apparatur, redskaber eller andet udstyr, der anvendes ved eller i forbindelse med undersøgelse, behandling eller lignende.

Efter § 2, stk. 1, nr. 3, kan der ydes erstatning, hvis skaden ud fra en efterfølgende vurdering kunne være undgået ved hjælp af en anden til rådighed stående behandlingsteknik eller behandlingsmetode, som ud fra et medicinsk synspunkt ville have været lige så effektiv til behandling af patientens sygdom.

Systematikken i lovens bestemmelser er, at § 2, stk. 1, nr. 4, alene finder anvendelse, hvis patienten er påført en skade ved behandlingen, som ikke er omfattet af en af de erstatningssituationer, der er nævnt ovenfor under stk. 1, nr. 1-3. § 2, stk. 1, nr. 4, er således en opsamlingsbestemmelse for skader, der ikke kunne være undgået. Kun efter bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 4, har det betydning, hvor alvorlig syg patienten var.

Jeg vil gerne præcisere, at der efter § 2, stk. 1, nr. 4, ikke skelnes mellem, om den alvorligt syge patient lider af kræft eller af en anden tilsvarende alvorlig sygdom. Når det vurderes om en patient med en kræftsygdom har ret til erstatning, vil det afgørende være, hvor alvorlig den pågældende kræftsygdom er.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 4, at der kan ydes erstatning, hvis der som følge af undersøgelse, herunder diagnostiske indgreb, eller behandling indtræder skade i form af infektioner eller andre komplikationer, der er mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle. Der skal herved tages hensyn til dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt til skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

Det fremgår således af bestemmelsens ordlyd, at der opstilles en vis "tålegrænse", idet patienter må tåle visse skader uden ret til erstatning. Reglens 2. pkt. indeholder en udtømmende angivelse af de kriterier, som skal indgå i fastlæggelsen af tålegrænsen. Kriterierne kan opdeles som følger:

- Der skal tages hensyn til "dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt". Det betyder, at omfanget af den indtrådte skade skal sættes i forhold til grundsygdommens alvor og patientens generelle helbredstilstand. Skaden skal, vurderet på denne baggrund, have en relativ alvorlig karakter, og jo mere alvor-

lig en grundsygdom er, jo større skader må patienten tåle uden erstatning.

- Der skal endvidere tages hensyn til "skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage dens indtræden i betragtning". Det betyder, at skadens indtræden skal være uventet, således at der skal foreligge en generelt set sjældent forekommende komplikation, som man i det konkrete tilfælde ikke havde grund til at regne med.

Området for § 2, stk. 1, nr. 4, er derfor komplikationer, hvis alvor står i misforhold til grundsygdommen og patientens tilstand i øvrigt, og som indtræder så sjældent og konkret uventet, at man normalt ikke regner med risikoen herfor.

2. I artiklen "For syg til erstatning" omtales en konkret sag vedrørende en kræftpatient. Jeg har fået oplyst fra Patientskadeankenævnet, at denne sag i øjeblikket er under behandling i nævnet, og nævnet vil derfor få lejlighed til at vurdere, hvorvidt den pågældende patient er berettiget til erstatning efter patientforsikringsloven.